

بررسی کارایی گونادوتروپین جفتی (HCG) ترشحات سرویکوواژینال در پیش بینی تولد زودرس

ملیحه مروجی اصل^۱ ، مریم کاشانیان^{۲*} ، جلیل کوهپایه‌زاده^۳ ، آزیتا ایزدی محصل زمانی^۴ ، لادن فضل‌اللهی^۵

خلاصه

سابقه و هدف: زایمان زودرس یکی از مشکلات مهم مامایی می‌باشد و پیش‌بینی آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این مطالعه به منظور تعیین قدرت و نفعه برش مطلوب هورمون HCG در مایع سرویکوواژینال جهت پیش‌بینی تولد زودرس در زنانی که با عالیم پیشنهاد‌دهنده زایمان زودرس به بیمارستان شهید اکبرآبادی تهران در سال ۱۳۸۳ مراجعه کرده‌اند صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها: مطالعه به صورت ارزش تشخیصی انجام شد. در مورد ۱۵۰ زن بارداری که بین ۲۴-۳۴ هفته حاملگی با عالیم زایمان زودرس مراجعه کرده و پرده‌های جنبی سالم بود، HCG در ترشحات سرویکوواژینال آنان اندازه‌گیری شد. سپس کلیه بیماران تا زایمان پیگیری شدند و در دو گروه قرار گرفتند. در ۷۱ بیمار زایمان پس از ۳۷ هفته (ترم) و در ۷۹ بیمار دیگر زایمان قبل از ۳۷ هفته (پره‌ترم) انجام گرفت. میزان HCG در ترشحات سرویکوواژینال این دو گروه با یکدیگر مقایسه گردید. از آزمون Correlation و آنالیز منحنی ROC برای ثبت یک Cut-off Value بهینه برای HCG سرویکوواژینال استفاده شد. حساسیت، ویژگی، قدرت پیشگویی منفی تعیین گردید.

نتایج: مقدار HCG در ترشحات سرویکوواژینال افراد با زایمان ترم $7/9 \pm 3/4$ miu/ml و در گروه با زایمان پره‌ترم $61/12 \pm 6/6$ miu/ml بود ($p < 0.001$). بین غلظت HCG در ترشحات سرویکوواژینال و سن حاملگی در زمان نمونه‌برداری ($t = 0/2$) و گشادی سرویکس ($t = 0/4$) و افسامان سرویکس ($t = 0/01$) رابطه مثبت آماری و با سن حاملگی در زمان تولد ($t = 0/01$) ارتباط معکوس آماری وجود داشت. نفعه برش (Cut-off Value) بهینه غلظت HCG با $9/5$ miu/ml با حساسیت $92/4\%$ و ویژگی $87/3\%$. قدرت پیشگویی مثبت، قدرت پیشگویی منفی و صحت تشخیصی برای HCG به ترتیب $7/79$ و $9/26$ و $9/93$ و $9/2/6$ و $9/80/5$ و $9/86$ و برای miu/ml HCG = $13/5$ به ترتیب $73/4$ و $98/6$ و $98/3$ و $98/9$ و $98/5/3$ و $98/7/6$ تعیین گردید.

نتیجه‌گیری: اندازه‌گیری HCG در ترشحات سرویکوواژینال فاکتور پیشگویی تولد زودرس در بیمارانی است که با عالیم پیشنهاد‌کننده زایمان زودرس مراجعه می‌نمایند و از شاخص‌های ارزش تشخیصی معتبری برخوردار است و نفعه برش مطلوب برای HCG غلظت $9/5$ miu/ml می‌باشد.

وازگان کلیدی: زایمان زودرس، تولد زودرس، HCG در ترشحات سرویکوواژینال، حساسیت، ویژگی

۱- استادیار گروه زنان و مامایی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

۲- دانشیار گروه زنان و مامایی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

۳- استادیار گروه طب اجتماعی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

۴- دستیار گروه زنان و مامایی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

۵- پزشک عمومی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

نویسنده مسؤول: مریم کاشانیان.

آدرس: خیابان مولوی، چهارراه مولوی، بیمارستان شهید اکبرآبادی، گروه زنان و مامایی.

پست الکترونیک: maryamkashanian@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۸۵/۵/۲۱

تلفن: ۰۹۱۲ ۱۲۰ ۱۷۴۷

تاریخ پذیرش نهایی: ۸۵/۱۰/۳۰

دورنویس: ۰۲۱ ۵۵۶۰۸۰۱۲

مقدمه

می‌شود [۱]. آکادمی متخصصان زنان و مامایی آمریکا برای اثبات

زایمان زودرس (بین هفته ۲۰-۳۷ حاملگی) شرایط زیر را پیشنهاد

کرده است [۲]: وجود اختلالات با تناوب ۴ عدد در ۲۰ دقیقه یا

زایمان زودرس یکی از مهمترین مشکلات مامایی است

که به شروع دردهای زایمانی قبل از هفته ۳۷ حاملگی اطلاق

عرض زایمان قریب الوقوع است و تمہیدات لازم را برای وی در نظر گرفت.

مواد و روش‌ها

مطالعه با طراحی ارزش تشخیصی صورت گرفته است. جامعه مورد مطالعه کلیه زنان بارداری بودند که بین ۲۴-۳۶ هفته حاملگی (بر اساس LMP و تایید سونوگرافی سه ماهه اول) با عالیم زایمان زودرس در بخش زایمان بستری شده بودند. معیارهای ورود در مطالعه انقباضات منظم رحمی حداقل ۴ انقباض در ۲۰ دقیقه توأم با درد پشت و قسمت تحتانی شکم، احساس فشار در لگن و افزایش ترشح واژن بوده است (یعنی هم بیماران با تهدید به زایمان زودرس و هم بیماران با زایمان زودرس) و معیارهای خروج از مطالعه عبارت بودند از پارگی کیسه آب (که با تاریخچه دفع ناگهانی مقدار زیاد مایع و دید مستقیم با اسپکولوم و در صورت لزوم سونوگرافی تایید می‌شد)، خونریزی واژن، گشادی سرویکس ۴cm یا بیشتر، سابقه سرکلاژ سرویکس، جفت سر راهی، سابقه ترومای و نیز سابقه توکولیز، پره‌اکلامپسی و تب (درجه حرارت بیش از ۳۷/۸ سانتی گراد) و چندقلوی بوده‌اند. ۱۵۰ زن حامله با شرایط فوق وارد مطالعه شده و تا زایمان پیگیری شدند و سپس بیماران در دو گروه قرار گرفتند. بیمارانی که در ترم و پس از ۳۷ هفته تمام (۷۱ نفر) زایمان کردند و بیمارانی که زیر ۳۷ هفته تمام حاملگی زایمان کردند (۷۹ نفر)، از تمام بیماران از ترشحات سرویکوواژیتال با استفاده از یک سوآپ پنهانی نمونه‌گیری شد به این ترتیب که بیمار در وضعیت دورسال لیتوتومی قرار گرفته و اسپکولوم گذاشته شده و سپس سوآپ را وارد کانال سرویکس کرده و یک بار نیز در فورنیکس خلفی قرار داده و در هر کدام از این دو قسمت حداقل ۳۰ ثانیه نگاه داشته می‌شد تا ترشحات جذب سوآپ پنهانی شود. سپس سوآپ را خارج کرده و آن را در یک لوله پلاستیک حاوی ۱۰۰ نرمال سالین قرار داده و به هم زده می‌شد و سپس در ۲۰ درجه سانتی گراد منجمد می‌شد. تمام نمونه‌ها قبل از شروع توکولیز در صورت اندیکاسیون، جهت بیماران گرفته شد. سطح HCG محتوی لوله‌ها با روش ایمونواسی اندازه‌گیری گردید (بر حسب miu/ml).

میانگین HCG در دو گروه با زایمان ترم و زایمان پره‌ترم مورد مقایسه قرار گرفت. سن پاریتی، سن حاملگی بیماران در زمان نمونه‌گیری و در زمان زایمان و گشادی و افاسمان اولیه نیز در فرم اطلاعاتی یادداشت گردید. از تمام بیماران اجازه کتبی گرفته شد. سپس اطلاعات به دست آمده از آزمون‌های آماری mannwhitney, student t test و مدل رگرسیون و آنالیز منحنی

۸ عدد در ۶۰ دقیقه همراه با تغییر پیش‌رونده در سرویکس و یا گشادی سرویکس بیش از ۱cm یا افاسمان سرویکس ۸۰٪ و Threatened Preterm labor در صورتی است که انقباضات منظم رحمی وجود دارد ولی شواهدی از تغییرات سرویکس نیست [۳]. در حال حاضر شیوع زایمان زودرس حدود ۱۰٪ است [۴] ولی در خیلی از کشورهای صنعتی و من جمله آمریکا، میزان آن در ۲۰ سال گذشته افزایش یافته است [۵]. شایع ترین علت مرگ و میر نوزادان نارسی است و عوارض ناشی از آن در آینده نیز همچنان گریبان‌گیر نوزاد خواهد بود و علاوه بر این، هزینه مراقبت از این نوزادان سرسام‌آور است [۲]. با توجه به مسائل فوق پیش‌بینی اینکه کدام درد زایمان زودرس منجر به تولد زودرس خواهد شد و نیز پیش‌بینی زایمان زودرس از اهمیت خاصی برخوردار است. جهت پیش‌بینی زایمان زودرس از روش‌های مختلفی مانند سنجش طول سرویکس و بررسی گشادی آن با سونوگرافی [۶، ۷، ۸]، اندازه‌گیری فیبرونکتین جنبی در ترشحات سرویکوواژیتال [۹]، اندازه‌گیری پرولاکتین در ترشحات سرویکوواژیتال [۱۰]، آزمون سرپایی انقباضات رحم [۱۱، ۱۲] و اندازه‌گیری پروتئین‌های متغیر [۱۳] استفاده شده است و اخیراً پیشنهاد شده که سطح HCG در ترشحات سرویکوواژیتال می‌تواند پیشگویی تولد زودرس در زنان علامت‌دار باشد [۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷]. در تحقیقاتی که توسط Gurbuz و همکاران [۱۶] و گرشاسبی و همکاران [۱۵] و Sanchez-Romes [۱۴] صورت گرفته است رابطه معنی‌دار معکوس بین میزان HCG و سن حاملگی در موقع زایمان وجود داشته به این معنا که هر چه میزان HCG بالاتر باشد، میزان خطر در سن حاملگی پایین‌تر در هنگام زایمان بیشتر است. HCG در سرم مادر و مایع آمنیوتیک وجود دارد و منشا افزایش سطح HCG در ترشحات سرویکوواژیتال می‌تواند سرم مادر و یا مایع آمنیوتیک باشد. با توجه به اندازه نسبتاً بزرگ مولکولی HCG، بعيد به نظر می‌رسد که نشت HCG از پرده‌های جنبی وجود داشته باشد و این احتمال وجود دارد که در نتیجه یک روند الیاکی (که می‌تواند در شروع لیر نقش داشته باشد) HCG از سرم مادر به ترشحات سرویکس وارد شود [۱۴] هدف از این مطالعه، تعیین صحت تشخیصی، حساسیت، ویژگی، قدرت پیشگویی مشت، قدرت پیشگویی منفی و CUT-off value HCG در ترشحات سرویکوواژیتال در پیش‌بینی وقوع تولد زودرس در زنانی است که با علام زودرس در سال ۱۳۸۳ به مرکز آموزشی درمانی شهید اکبرآبادی تهران مراجعه کرده‌اند، می‌باشد. با استفاده از این روش می‌توان تعیین کرد کدام بیمار در

سن حاملگی در شروع نمونه‌گیری $32/42 \pm 2/1$ هفتاه در زمان تولد $35/83 \pm 2/88$ هفته، گشادی سرویکس در شروع نمونه‌گیری $1/74 \pm 0/8$ سانتی‌متر، افاسمان سرویکس $30/61 \pm 10/82$ درصد، تعداد $35/93 \pm 5/97$ MIU/ml-HCG با حداقل $1\text{ miu}/\text{ml}$ و حداکثر $290\text{ miu}/\text{ml}$ بود. ۷۱ نفر ($47/3$) پس از هفته ۳۷ و ۷۹ نفر ($52/7$) قبل از هفته ۳۷ زایمان کردند. از نظر سن، گراویدیتی، پاریتی، سابقه سقط در دو گروه اختلافی ملاحظه نگردید. (جدول شماره ۱)

ROC (Receiver operator characteristics) محاسبات، ویژگی، ارزش اخبار مثبت و ارزش اخبار منفی HCG تعیین گردید.

نتایج

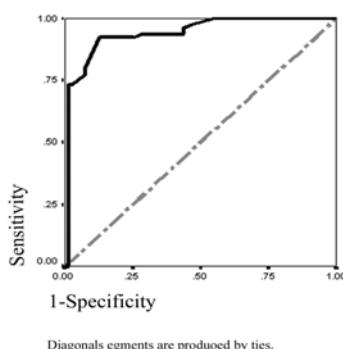
در این بررسی ۱۵۰ زن باردار شامل ۷۱ بیمار با زایمان ترم و ۷۹ بیمار با زایمان پره‌ترم مورد مطالعه قرار گرفتند. سن افراد مورد مطالعه $29/75 \pm 4/23$ سال، تعداد گراویدیتی $1/69 \pm 0/84$ ، تعداد زایمان قبلی $0/41 \pm 0/69$ ، تعداد سقط

جدول ۱- توزیع زنان باردار در زایمان زودرس و ترم مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی شهید اکبرآبادی تهران به تفکیک عوامل مرتب سال ۱۳۸۳

نتیجه آزمون	انحراف معیار	میانگین	تعداد	عوامل مرتبط	
				ترم	پره ترم
$P > 0/05$	$3/982$	$24/13$	۷۱	ترم	سن
	$4/059$	$23/42$	۷۹	پره ترم	
$P > 0/05$	$0/744$	$1/62$	۷۱	ترم	تعداد حاملگی
	$0/923$	$1/76$	۷۹	پره ترم	
$P > 0/05$	$0/544$	$0/38$	۷۱	ترم	تعداد زایمان
	$0/813$	$0/44$	۷۹	پره ترم	
$P > 0/05$	$0/492$	$0/24$	۷۱	ترم	سقط
	$0/618$	$0/34$	۷۹	پره ترم	
$P < 0/05$	$1/90$	$32/22$	۷۱	ترم	سن حاملگی در زمان نمونه گیری (هفتاه)
	$2/06$	$32/60$	۷۹	پره ترم	
$P < 0/001$	$0/232$	$1/05$	۷۱	ترم	گشادی سرویکس
	$0/610$	$2/25$	۷۹	پره ترم	
$P < 0/001$	$8/23$	$16/69$	۷۱	ترم	افاسمان سرویکس
	$11/55$	$41/10$	۷۹	پره ترم	
$P < 0/001$	$0/81$	$38/88$	۷۱	ترم	سن حاملگی در زمان زایمان (هفتاه)
	$2/1$	$33/53$	۷۹	پره ترم	
$P < 0/001$	$34/13$	$7/90$	۷۱	ترم	HCG ترشحات سرویکوواژنال
	$66/84$	$61/12$	۷۹	پره ترم	

(۲) افاسمان سرویکس ($p < 0/001$ و $t = 0/43$) همبستگی آماری معنی‌دار و با سن حاملگی در زمان زایمان همبستگی آماری معکوس ($p < 0/001$ و $t = -0/4$) به دست آمد بدین ترتیب با HCG افزایش سن حاملگی، گشادی و افاسمان سرویکس، تعداد ترشحات افزایش می‌باشد ولی میزان آن با سن بیماران، گراویدیتی، پاریتی و سابقه سقط رابطه‌ای نداشت. با استفاده از مدل رگرسیون تنها فاکتورهای میزان گشادی سرویکس ($p < 0/001$ و $t = 0/2$) سن حاملگی در زمان نمونه‌برداری ($p < 0/001$ و $t = 0/22$) و سن

سن حاملگی در زمان نمونه‌برداری، گشادی سرویکس و افاسمان سرویکس در شروع مطالعه، و میانگین سن حاملگی در موقع زایمان در دو گروه متفاوت بود. (جدول شماره ۱) ($p < 0/001$). غلظت HCG در ترشحات سرویکوواژنال با استفاده از آزمون t test در گروه ترم $7/9 \pm 34/1$ miu/ml و در گروه پره‌ترم $61/12 \pm 66/84$ MIU/ml بوده ($p < 0/001$). بین غلظت HCG ترشحات سرویکوواژنال و سن حاملگی در زمان نمونه‌برداری ($p < 0/01$ و $t = 0/2$) گشادی سرویکس ($p < 0/001$ و $t = 0/22$)

نمودار ۱- منحنی ROC جهت شاخصهای ارزش تشخیصی HCG ترشحات سرویکوواژنیال برای تشخیص زایمان زودرس در ۱۵۰ زن باردار مراجعه کننده به بیمارستان شهید اکبرآبادی تهران در سال ۱۳۸۳

حاملگی در زمان تولد ($P < 0.001$ و $r = -0.74$) دارای رابطه معنی دار بودند. در منحنی ROC رسم شده (نمودار شماره ۱) برای مقادیر مختلف غلظت HCG در ترشحات سرویکوواژنیال حساسیت ها و ویژگی های مختلف به دست آمد که بهترین نتایج out-off point های مختلف در جدول شماره ۲ ارائه شده است. بهترین حساسیت و ویژگی را غلظت $9/5 \text{ miu/ml}$ دارد (حساسیت $92/4\%$ با $CI/95\% = 83/6-97/9\%$ و ویژگی $87/3\%$ با $CI/95\% = 79/7-94/5\%$, $ppv = 89/8\%$ با $CI/95\% = 76/8-93/7\%$, $NPV = 91/2\%$ با $CI/95\% = 81/1-96/4\%$ و صحت تشخیص 90% تعیین گردید.

جدول ۲- شاخصهای ارزش تشخیصی HCG در ترشحات سرویکوواژنیال و cut off point در تشخیص زایمان زودرس در زنان باردار

مراجعةعه کننده به بیمارستان شهید اکبرآبادی تهران در سال ۱۳۸۳

cut off points	HCGs	حساسیت $\% 95 \text{ CI}$	ویژگی $\% 95 \text{ CI}$	ارزش اخباری مثبت $\% 95 \text{ CI}$	ارزش اخباری منفی $\% 95 \text{ CI}$	صحت
(miu/ml)	۹/۵	۹۲/۴	۸۷/۳	۸۹/۸	۷۹/۷-۹۴/۵	۹۱/۲
	(miu/ml)	۸۳/۶-۹۶/۹	۸۳/۶-۹۷/۷	۷۹/۷-۹۴/۵	۸۱/۱-۹۶/۴	۹۰/۰
(miu/ml)	۱۰/۵	۷۹/۷	۸۷/۳	۹۲/۶	۸۰/۵	۸۶/۸
	(miu/ml)	۷۸/۹-۸۷/۶	۸۳/۷-۹۷/۴	۸۳/۷-۹۷/۳	۷۰-۸۸/۱	۸۵/۳
(miu/ml)	۱۲/۵	۷۳/۴	۹۸/۶	۹۸/۳	۷۶/۹	۸۵/۳
	(miu/ml)	۶۲/۱-۸۲/۴	۸۹/۷-۹۹/۹	۸۹/۷-۹۹/۹	۶۶/۷-۸۴/۸	۸۵/۳

توسط Ong [۱۸] و همکاران صورت گرفته از اندازه گیری Free- β -HCG در تریمیستر اول حاملگی برای پیش بینی عوارض ناشی از حاملگی شامل زایمان زودرس، فشار خون ناشی از حاملگی و تاخیر رشد داخل رحمی و دیابت آشکار در حاملگی و یا دیابت ناشی از حاملگی استفاده شد و میزان آن با سرانجام نرمال مقایسه گردید. آنان گزارش کردند که اگر میزان Free- β -HCG کمتر از صد ک دهم باشد، در حدود ۱۵٪ حاملگی ها منجر به فشار خون ناشی از حاملگی یا تاخیر رشد داخل رحمی می شود و در ۲۰٪ حاملگی دیابت ناشی از حاملگی به وجود می آید و نتیجه گرفتند که میزان β -HCG پایین در تریمیستر اول با عوارض بعدی حاملگی مرتبط است علی رغم اینکه در مطالعه ای که پیشتر Free- β -HCG در تریمیستر اول متوسط Mornaink [۱۹] صورت گرفته بود رابطه ای بین β -HCG در تریمیستر اول و تاخیر رشد داخل رحمی و زایمان زودرس دیده نشد. در مطالعه ضیابی [۲۰] از beta-HCG در مایع سرویکوواژنیال برای پیش بینی سیر لیبر استفاده گردید. میزان β -HCG در ترشحات سرویکوواژنیال موقع پذیرش بیماران در شروع لیبر اندازه گیری شد و سپس سیر زایمان مورد ارزیابی قرار

بحث

در مطالعه حاضر، HCG در ترشحات سرویکوواژنیال در بیماران با علایم زایمان زودرس اندازه گیری شده و سپس مقدار آن در بیمارانی که در ترم زایمان نبودند با بیمارانی که زودرس زایمان کردند مقایسه شده است که میانگین آن در گروهی که سرانجام تولد زودرس داشتند، بالاتر از کسانی بود که در ترم زایمان کردند. در مطالعات مشابهی که توسط Gurbuz و همکاران [۱۶] و گرشاسبی و همکاران [۱۵] و Sanchez-Romes [۱۴] صورت گرفته است نتایج مشابهی ارایه گردیده است. رابطه معنی دار معکوس بین میزان HCG و سن حاملگی در موقع زایمان وجود داشته به این معنا که هرچه میزان HCG بالاتر باشد، میزان خطر در سن حاملگی پایین تر، هنگام زایمان بیشتر است. در عین حال رابطه مستقیم معنی دار، بین سن حاملگی در زمان نمونه برداری و گشادی و افسامان سرویکس وجود داشته که نشان می دهد با افزایش سن حاملگی و گشادی و افسامان سرویکس، میزان HCG افزایش می یابد. از اندازه گیری HCG جهت تشخیص عوارض متفاوتی در طی حاملگی استفاده شده است. در مطالعه ای که

مشخص شود. ولی کلیه مطالعات متفق القول هستند که هرچه HCG مانع سرویکوواژینال بیشتر باشد میزان خطر در زایمان زودرس بیشتر است و اندازه‌گیری آن به پیش‌بینی زایمان زودرس کمک می‌کند. در مطالعه حاضر میزان غلظت HCG در ترشحات سرویکوواژینال با سن حاملگی در زمان نمونه‌گیری، میزان گشادی و درصد افاسمان سرویکس ارتباط مستقیم داشته که به نظر می‌رسد با افزایش سن حاملگی در زمان نمونه‌برداری و نیز میزان گشادی و افاسمان سرویکس، مقدار HCG بیشتر خواهد بود که می‌توان نتیجه گرفت که غلظت HCG در ترشحات سرویکوواژینال یک عامل پیش‌بینی کننده زایمان زودرس می‌باشد و با توجه به منحنی ROC به دست آمده و نیز جدول ۲ مشاهده می‌شود که از بین تمامی مقادیر HCG، بهترین cut-off مقدار غلظت $9/5 \text{ miu/ml}$ بوده که حساسیت $92/4\%$ با $95/95\%$ و CI $91/27\%$ با $87/3\%$ و PPV $93/7\%$ با $89/7\%$ و NPV $90/91\%$ و accuracy $91/27\%$ می‌باشد. با توجه به مقادیر cut-off مختلف حساسیت و ویژگی و PPV و NPV و دقت در point متفاوت مهمنترین معیار مورد انتخاب، حساسیت، صحت تشخیص و بعد NPV بودند با توجه به مطالعات قبلی به نظر می‌رسد از نظر حساسیت مطالعات Gurbuz [۱۶] و Guvenal [۱۰] به مطالعه ما نزدیکترند. ولی از نظر ویژگی مطالعه Sanchez [۱۷] و Bernstein [۱۴] نزدیک به مطالعه ما بوده‌اند.

نتیجه گیری

به طور کلی با توجه به کلیه مطالعات، اندازه‌گیری غلظت HCG در ترشحات سرویکوواژینال می‌تواند پیشگویی زایمان زودرس باشد و دارای ارزش تشخیصی است، آزمون ارزانی است و نیاز به وسایل و تجهیزات خاص ندارد و به راحتی در بستر بیمار قابل انجام دادن است ولی برای تعیین بهترین cut-off point مطالعات وسیع‌تری لازم است.

گرفت. آنان گزارش کردند که میزان HCG در ترشحات سرویکوواژینال در بیمارانی که در طی لبیر نیاز به تزریق اکسی‌توسین پیدا کردند به میزان قابل توجهی بالاتر از گروهی بود که لبیر خود به خود و بدون نیاز به اکسی‌توسین پیش‌رفت کرد. Cooper و همکاران [۲۱] نشان دادند که اندازه‌گیری HCG شستشوی سرویکوواژینال می‌تواند در پیشگویی پارگی زودرس کیسه آب PPROM کمک‌دهنده باشد. یکی دیگر از مواردی که از HCG ترشحات سرویکوواژینال برای پیش‌بینی آن استفاده شده است، زایمان زودرس می‌باشد و در مطالعات تلاش شده است که سطح خاصی از HCG را بیابند که بهتر بتواند برای پیشگویی تولد زودرس باشد همانگونه که گفته شد رابطه آن با زایمان زودرس در اکثر مطالعات بیان شده است. با این حال در بعضی مطالعات در ابتدا مطالعات [۱۷] سطح بالاتر از 50 miu/ml در فاصله زمانی $24-28$ هفته حساسیت و ویژگی $50/87\%$ و $87/87\%$ و PPV مساوی $93/93\%$ برای پیش‌بینی زایمان قبل از 34 هفته داشته است. ولی در مطالعه دیگر [۱۴] Cut-off مساوی 19 miu/ml در نظر گرفته شد. در مطالعه Gurbuz [۱۶] Cut-off value های Cut-off value برای پیش‌بینی زایمان در فواصل 100 ساعت و 7 روز از متفاوت بودند. با توجه به مقایسه گرفته است. او گزارش کرد که اندازه‌گیری HCG مورد مقایسه گرفته بود. هرچه زایمان دیرتر اتفاق بیافتد، با Cut-off value های Cut-off value 32 miu/ml ، اختصاصی بودن و نیز NPV افزایش می‌یابد. او مقادیر 30 miu/ml ، 32 miu/ml cut-off 33 miu/ml و 27 miu/ml در با یکدیگر مقایسه نمود و گزارش کرد که هرچه میزان HCG در ترشحات سرویکوواژینال بالاتر باشد میزان خطر در زایمان زودرس افزایش می‌یابد. در مطالعه دیگری [۱۵] با در نظر گرفتن point Cut-off point های دیگر، گزارش شد که افزایش $3/2$ برابر در میزان HCG ترشحات سرویکوواژینال در افراد با زایمان پره‌ترم در مقایسه با زایمان ترم گزارش شده است. با توجه به مجموعه گزارشات فوق از مناطق مختلف در مورد cut-off point های cut-off point متفاوت، به نظر می‌رسد مطالعات اپیدمیولوژیک بیشتری در نزادهای متفاوت باید انجام شود تا بهترین cut-off point

References:

- [1] American college of Obstetricians and Gynecologists. preterm labor. Technical bulletin: 206. 1995.1-4
- [2] Cunningham FG, Gant NF, Leveno kj, Gilstrap LC, Hauth JC, Wenstrom KD: Williams obstetrics, 21st edition, 2001, New York: MC Graw-Hill: 689-727.
- [3] James DK, Steer PJ, Weiner CP, Genik B: High risk pregnancy, second edition, 2000, London, W.B. Sanders: 999-1010.
- [4] Ventura SJ, Martin JA, Curtin SC, Mathews TJ, Park MM: Births: Final data for 1998. Natl vital stat Rep. 2000; 48: 1-2.
- [5] Joseph KS, Kramer MS, Marcoux S, Ohlsson A, Wen SW, Allen A, et al. Determinants of preterm birth rates in Canada from 1981 through 1983 and from 1992 through 1994. *N Engl J Med* 1998; 339: 1434-1439.

- [6] Owen J, Yost N, Berghella V, Thom E, Swain M, Dildy GA 3rd, et al. Mid-trimester endovaginal sonography in women at high risk for spontaneous preterm birth. *JAMA* 2001; 285: 1340-1348.
- [7] Owen J, Yost N, Berghella V, MacPherson C, Swain M, Dildy GA 3rd, et al. Can shortened midtrimester cervical length predict very early spontaneous preterm birth? *Am J Obstet Gynecol* 2004; 186: 298-303.
- [8] Kurkinen-Raty M, Ruokonen A, Vuopala S, Koskela M, Rutanen EM, Karkkainen T, et al. Combination of cervical interleukin-6 and -8, phosphorylated insulin-like growth factor-binding protein-1 and transvaginal cervical ultrasonography in assessment of the risk of preterm birth. *BJOG* 2001; 108: 875-881.
- [9] Honest H, Bachmann LM, Gupta JK, Kleijnen J, Khan KS. Accuracy of cervicovaginal fetal fibronectin test in predicting risk of spontaneous preterm birth: systematic review. *BMJ* 2002; 324: 301.
- [10] Guvenal T, Kantas E, Erselcan T, Culhaoglu Y, Cetin A. Beta-human chorionic gonadotropin and prolactin assays in cervicovaginal secretions as a predictor of preterm delivery. *Int J Gynaecol Obstet* 2001; 75: 229-234.
- [11] Iams JD, Newman RB, Thom EA, Goldenberg RL, Mueller-Heubach E, Moawad A, et al. Frequency of uterine contractions and the risk of spontaneous preterm delivery. *N Engl J Med* 2002; 346: 250-255.
- [12] Berghella V, Iams JD, Newman RB, Macpherson C, Goldenberg RL, Mueller-Heubach E, et al. Frequency of uterine contractions in asymptomatic pregnant women with or without a short cervix on transvaginal ultrasound scan. *Am J Obstet Gynecol* 2004; 186: 1253-1256.
- [13] Kekki M, Kurki T, Karkkainen T, Hilesmaa V, Paavonen J, Rutanen EM. Insulin-like growth factor-binding protein-1 in cervical secretion as a predictor of preterm delivery. *Acta Obstet Gynecol Scand* 2001; 80: 546-551.
- [14] Sanchez-Ramos L, Mentel C, Bertholf R, Kaunitz AM, Delke I, Loge C. Human chorionic gonadotropin in cervicovaginal secretions as a predictor of preterm delivery. *Int J Gynaecol Obstet* 2003; 83: 151-157.
- [15] Garshasbi A, Ghazanfari T, Faghizadeh S. Beta-human chorionic gonadotropin in cervicovaginal secretions and preterm delivery. *Int J Gynaecol Obstet* 2004; 86: 358-364.
- [16] Gurbuz A, Karateke A, Ozturkmen M, Kabaca C. Human chorionic gonadotropin assay in cervical secretions for accurate diagnosis of preterm labor. *Int J Gynaecol Obstet* 2004; 85: 132-138.
- [17] Bernstein PS, Stern R, Lin N, Furgiuele J, Karmen A, Comerford-Freda M, et al. Beta-human chorionic gonadotropin in cervicovaginal secretions as a predictor of preterm delivery. *Am J Obstet Gynecol* 1998; 179: 870-873.
- [18] Ong CV, Liao AW, Spencer K, Munim S, Nicolaides KH. First trimester maternal serum free beta human chorionic gonadotropin and pregnancy associated plasma protein A as predictors of pregnancy complications. *BJOG* 2000; 107: 1265-1270.
- [19] Morssink LP, Kornman LH, Hallahan TW, Kloosterman MD, Beekhuis JR, de wolf BT, et al. Maternal serum levels of free beta-hCG and PAPP-A in the first trimester of pregnancy are not associated with subsequent fetal growth retardation or preterm delivery. *Prenat Diagn* 1998; 18: 147-152.
- [20] Ziae S, Bahadori A, Faghizadeh S. Relationship between beta-hCG levels in cervicovaginal secretions and labor. *Int J Gynecol Obstet* 2005; 90: 99-102.
- [21] Cooper AL, Vermillion ST, Soper DE. Qualitative human chorionicgonadotropin testing of cervicovaginal washings for the detection of preterm premature rupture of membranes. *Am J Obstet Gynecol* 2004; 186: 593-596.